

Î N C H E I E R E

22 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Șuiu Vitalie,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Livițchi Andrei
împotriva lui Șuiu Vitalie cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de
judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2017, prin care a fost
admis apelul declarat de Șuiu Vitalie și modificată hotărârea Judecătoriai Buiucani
mun. Chișinău din 18 aprilie 2016, prin micșorarea cuantumului datoriei și a taxei
de stat încasate din contul lui Șuiu Vitalie în beneficiul lui Livițchi Andrei, în rest
hotărârea Judecătoriai Buiucani mun. Chișinău din 18 aprilie 2016 fiind menținută,

c o n s t a t ă :

La data de 13 octombrie 2015, Livițchi Andrei a depus cerere de chemare în
judecată împotriva lui Șuiu Vitalie cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de
judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că în baza recipiselor din 04
octombrie 2012 a împrumutat lui Șuiu Vitalie suma de 6 000 euro, în scopul de a-i
vinde automobilul de model „DAF XF 95, 480”, cu numerele de înmatriculare
XXXXX.

Conform aceluiași recipise, urma să achite pârâtului încă două rate a câte 4 500
euro până la prețul negociat de părți - 15 000 euro. Prima rată în sumă de 4 500 euro
urma a fi achitată până la data de 31 decembrie 2012, iar a doua rată, la fel în sumă
de 4 500 Euro, urma a fi achitată până la 31 martie 2013, după care urmau să fie
întocmite actele de proprietate asupra acestui automobil după el - Livițchi Andrei,
adică urma să fie realizată tranzacția propriu-zisă de vânzare-cumpărare a
automobilului litigios.

Mai susține reclamantul că obiectul tranzacției încheiate cu Șuiu Vitalie este
vânzarea-cumpărarea automobilului de model „DAF XF 95, 480”, cu număr de
înmatriculare XXXXX, iar această tranzacție urma să fie realizată și finalizată la 31
martie 2013.

Invocă reclamantul că la etapa inițială a tranzacției, adică la momentul întocmirii recipiselor și anume la 14 octombrie 2012, i-a transmis lui Șuiu Vitalie suma de 6 000 Euro, însă necătînd la aceasta în decembrie 2012, Șuiu Vitalie a ridicat în mod arbitrar și samavolnic automobilul de la parcare din or. Chișinău și l-a transportat în România.

Menționează că Șuiu Vitalie din start nu a avut intenția de a-și onora obligațiunile de a vinde automobilul ce-i aparținea, deoarece după ce a intrat în posesia sumei de 6 000 Euro, a invocat niște condiții inexistente, precum că această sumă a fost ridicată ca plată pentru arenda automobil, iar ulterior cu o altă pereche de chei de la acest automobil, samavolnic, fără a-l înștiința, a ridicat automobilul de la parcare din or. Chișinău și l-a transportat în România.

Relatează reclamantul că pârâtul nu și-a respectat obligațiunile asumate și nici nu a restituit banii primiți, iar la pretențiile înaintate în acest sens nu a reacționat.

Mai mult, la data de 20 mai 2014 în privința lui Șuiu Vitalie a fost începută urmărirea penală conform semnelor componente de infracțiune prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod penal, iar prin ordonanța procurorului în Procuratura Buiucani mun. Chișinău din 16 decembrie 2014, Șuiu Vitalie a fost pus sub învinuire, fiindu-i incriminată comiterea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. 4 Cod penal.

Ulterior, prin ordonanța din 13 ianuarie 2015 a procurorului din Procuratura Buiucani mun. Chișinău, s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a învinuitului Șuiu Vitalie cu clasarea procesului penal nr. 2014420941.

Iar prin, încheierea Judecătoria Buiucani mun. Chișinău din 20 mai 2015, a fost declarată nulă ordonanța din 13 ianuarie 2015, cu reluarea urmăririi penale în privința învinuitului Șuiu Vitalie, care la etapa actuală este efectuată în continuare de organul de urmărire penală.

În context cu referire la prevederile art. art. 514, 512, 572, Cod civil, susține că conform obligațiunilor prevăzute în tranzacție, Șuiu Vitalie, urma să primească de el până la data de 31 martie 2013 în două rate a câte 4 500 euro, după care urma să-i transmită dânsului dreptul de proprietate asupra automobilul de model „DAF XF 95, 480”, cu numerele de înmatriculare XXXXX și să întocmească actele necesare.

Iar, invocând reglementările art. 575, 707 alin. (3) și art. 1389 alin. (1), (2) din Codul civile, relatează că întrucât la moment lipsa automobilului determină imposibilitatea încheieri pe viitor a tranzacției negociate este relevantă obligația lui Șuiu Vitalie în calitate de debitor de a restitui banii primiți în avans în contul tranzacției.

În drept, își întemeiază cerințele în baza art. 8, 9, 10, 203, 206, 210, 512, 514, 572, 515, 575, 622, 203, 206, 707 și 1389 Cod civil.

Solicită Livițchi Andrei încasarea din contul lui Șuiu Vitalie a sumei datoriei de 6 000 euro, sau echivalentul în lei, conform cursului valutar al BNM la data executării și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoria Buiucani mun. Chișinău din 18 aprilie 2016, acțiunea a fost admisă integral, fiind încasat din contul lui Șuiu Vitalie în beneficiul lui Livițchi Andrei suma de 6 000 euro la cursul Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărârii judecătorești, cheltuielile de judecată suportate în legătură cu achitarea taxei de stat în mărime de 4 006,82 lei, asistenței juridice în mărime de 3 000 lei și serviciilor de citare ale pârâtului în mărime totală de 224,52 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2017, a fost admis apelul declarat de Șuiu Vitalie și modificată hotărârea primei instanțe prin micșorarea cuantumului datoriei încasate din contul lui Șuiu Vitalie în beneficiul lui Livițchi Andrei de la suma de 6000 euro până la 5 000 euro, sau echivalentul acestei sume în lei moldovenești la data executării hotărârii judecătorești și a taxei de stat de la 4006,82 lei până la suma de 3 338 lei, în rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

La data de 11 septembrie 2017, Șuiu Vitalie a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și trimiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel eronat a recunoscut raporturile juridice între părți drept raporturi juridice de împrumut, ceea ce contravine constatărilor instanței de fond cu privire la existența unui contract de vânzare-cumpărare a mijlocului de transport.

În context susține că instanța de apel contrar prevederilor art. 240 CPC, nu a stabilit clar caracterului raportului juridic între părți, ceea ce în a dus la neconstatarea și neelucidarea pe deplin a circumstanțele importante pentru soluționarea justă a pricinii.

La fel, indică recurentul că instanța de apel nu a dat o apreciere cuvenită motivelor invocate în apelul declarat, potrivit cărora, deși mijlocul de transport cu număr de înmatriculare XXXXX constituie obiectul actului juridic din 04 octombrie 2012, nu-i aparține dânsului ci unei alte persoane juridice străine și anume SC „Transalta Logistic” SRL, înregistrată în România.

Susține că circumstanța în cauză nu a fost elucidată de către instanța de apel, ceea ce denotă soluționarea unor drepturi și obligații a unei persoane neantrenate în proces.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

După cum rezultă din recipisa ce se conține la dosar (f.d. 152), Șuiu Vitalie a primit copia deciziei instanței de apel din 24 mai 2017, la data de 07 august 2017.

În consecință, completul Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reține că recurentul Șuiu Vitalie s-a conformat prevederilor art. 434 CPC și a declarat recursul la 11 septembrie 2017, împotriva deciziei instanței de apel din 24 mai 2017 în termen.

La dat de 06 noiembrie 2017 Livițchi Andrei, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli, a depus referință asupra recursului declarat de Șuiu Victor, invocând netemeinicia acestuia și legalitatea deciziei instanței de apel.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Șuiu Vitalie în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Șuiu Vitalie nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Sub acest aspect, nu constituie temei de admitere a recursului susținerile recurentului cu referire la faptul că instanța de apel a soluționat drepturile și obligațiile SC „Transalta Logistic” SRL care nu a fost antrenată în proces, deoarece obiectul litigiului în curs de examinare este încasarea datoriei, iar prin decizia contestată cu recurs a fost modificată hotărârea primei instanțe prin micșorarea cuantumului datoriei încasare din contul lui Șuiu Victor în beneficiul lui Levițchi Andrei.

Astfel fiind, este evident că nu se încalcă nici un drept al SC „Transalta Logistic” SRL prin neatragerea acestuia în cadrul cu privire la încasarea datoriei.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din

recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Șuiu Vitalie.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Șuiu Vitalie se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva